

**filarmonica
ploiești**

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

**PROGRAM DE SALĂ
05 03 2026**

filarmonicaploiesti.ro

VIRTUAL CONCERT HALL

5 MARTIE '26

ORA 19:00

SALA ION BACIU, STR. ANTON PANN 5

concert simfonic

EXTRAORDINAR

DIRIJOR:
DAVID CRESCENZI
SOLIST:
IONUȚ MARDARE FAGOT

PROGRAM:

WOLFGANG AMADEUS MOZART UVERTURA OPEREI LUCIO SILLA, KV 135

NINO ROTA CONCERTUL PENTRU FAGOT ȘI ORCHESTRĂ

LUDWIG VAN BEETHOVEN SIMFONIA A II-A ÎN RE MAJOR, OP. 36

BILETELE PENTRU ACCES ÎN SALĂ SE GĂSESC LA **CASA DE BILETE A FILARMONICII** ȘI ONLINE PE **FILARMONICPLOIESTI.RO / ENTERTIX.RO**

BILETE FIZICE: ADULT 50 LEI, PENSIONAR 30 LEI, ELEV/STUDENT 20 LEI. INFORMAȚII SUPPLEMENTARE ȘI REZERVĂRI LA +40 344 802 782.

CONCERTUL VA FI TRANSMIS LIVE ONLINE EXCLUSIV PE PLATFORMA **VIRTUALCONCERTHALL.RO** PREȚ BILET VIRTUAL 15 LEI.

FACEBOOK.COM/FILARMONICPLOIESTI
INSTAGRAM.COM/FILARMONICPLOIESTI
WEBSITE/FILARMONICPLOIESTI.RO

DIRECTOR GENERAL: VLAD MATEESCU | DIRECTOR ARTISTIC: GEORGIANA FRÎNCU | DESIGN GRAFIC: IULIAN BLIDARU

Pianist, dirijor de orchestră și de cor, **David Crescenzi** a început să studieze la Conservatorul din Pesaro, specializându-se la clasele de orchestrație, pian, muzică corală și dirijat coral. Timp de mai mulți ani a fost asistent și colaborator al lui Alessio Vlad și a frecventat între anii 1993 și 1996, cursurile de perfecționare îndrumate de Gustav Kuhn.

Prin activitatea pe care a desfășurat-o timp de două decenii, s-a consacrat inițial ca pianist acompaniator și maestru suplinitor în diferitele teatre și festivaluri lirice, atât în Italia cât și în străinătate, activând ulterior ca dirijor de orchestră și maestru de cor.

Printre realizările sale cele mai semnificative se numără colaborarea cu Teatrul Operei din Cairo, Egipt, în calitate de dirijor invitat (1998-2003) al spectacolelor *Il Barbiere di Siviglia*, *La cambiale di matrimonio*, *Il signor Bruschino* de Gioachino Rossini, *L'elisir d'amore* de Gaetano Donizetti, *Tosca* de Giacomo Puccini, *Un ballo in maschera*, *Aida* și *Rigoletto* de Giuseppe Verdi. Între anii 1999 și 2001 a fost maestru de cor la Teatrul „Carlo Felice” din Genova, iar în stagiunea 2004-2005 și-a asumat funcția de loștilor al directorului muzical al Teatrului „San Carlo” din Napoli. La Doha, Qatar, a dirijat de trei ori: în anul 2002, opera *Aida*, în anul 2003, *Ibn Sina* de Michil Borstlap, iar în anul 2005, *Aspire* de David Krane, cu ocazia deschiderii Jocurilor Olimpice Asiatice.

Din anul 2002 colaborează cu Opera Națională Română Timișoara, în spectacolele *Nunta lui Figaro* de Wolfgang Amadeus Mozart, *Bărbierul din Sevilla* de Gioachino Rossini, *Aida*, *Rigoletto*, *Traviata*, *Nabucco*, *Trubadurul*, *Otello*, *Bal mascat*, *Attila* de Giuseppe Verdi, *Carmen* de Georges Bizet, *Tosca*, *Turandot*, *Boema*, *Madame Butterfly*, *Gianni Schicchi* de Giacomo Puccini, *Cavalleria rusticana* de Pietro Mascagni, *Paițe* de Ruggero Leoncavallo, *Adriana Lecouvreur* de Francesco Cilea și *Gioconda* de Amilcare Ponchielli. Sub bagheta lui au evoluat nume de talie internațională, dintre care îl amintim pe basul Roberto Scandiuzzi, în premiera operei *Faust* de Charles Gounod și în distribuția operei *Attila* de Giuseppe Verdi.

Pe scena Operei Naționale din București a dirijat în anul 2006 operele *Rigoletto* și *Nunta lui Figaro*. În septembrie 2007, a participat alături de Opera Națională Română din Timișoara la Festivalul Internațional „George Enescu” din București, unde a dirijat opera *Tosca* de Giacomo Puccini, cu un casting internațional, care i-a avut ca protagoniști pe soprana Nadja Michael, baritonul Franz Grundheber și celebrul tenor dominican, Francisco Casanova. În vara anului 2008, pe Arena „Sferisterio” din Macerata, a dirijat în primă audiere absolută în Italia *Neues vom Tage* de Paul Hindemith.

Din anul 2008 este dirijor invitat al Operei Naționale Române din Cluj-Napoca, unde a dirijat operele Otello, Bal mascat, Rigoletto, Traviata și Aida de Giuseppe Verdi și Boema de Giacomo Puccini. În cadrul stagiunilor 2011/2012, 2012/2013 a fost invitat de Opera Națională Română din Iași, să gireze spectacolele Boema, Lucia di Lammermoor, Rigoletto, Nunta lui Figaro, precum și premierele operelor Bărbierul din Sevilla și Aida. În ianuarie 2012, alături de Bergisch Symphoniker Orchestra din Köln, a realizat un turneu în Germania și Franța, unde a dirijat Aida, Otello și Recviemul de Giuseppe Verdi. În același an a dirijat Stabat Mater de Gioachino Rossini, la pupitrul Filarmonicii din Cluj. Începând din anul 2013, a fost invitat la pupitrul Orchestrei Naționale Radio din București, unde a dirijat în versiuni de concert operele Don Carlo și Simon Boccanegra de Giuseppe Verdi, precum și La Favorita de Gaetano Donizetti și a continuat colaborarea cu Opera Națională București, în spectacolele Elixirul dragostei și Bărbierul din Sevilla.

În luna septembrie 2014, **David Crescenzi** a devenit director artistic și dirijor permanent la Cairo Opera House din Egipt. La ediția din 2015 a Festivalului de vară al Arenei Sferisterio din Macerata, **David Crescenzi** a dirijat opera Boema de Giacomo Puccini. Din stagiunea 2016/2017 este dirijor invitat al Operei din Düsseldorf, o colaborare concretizată în operele Elixirul dragostei și Turandot, care va fi continuată în anul următor cu Le Nozze di Figaro, Madame Butterfly, Lucia di Lammermoor, Don Pasquale, Tosca, Aida și nu în ultimul rând, Concertul de Anul Nou.

Din septembrie 2017 este director artistic al Operei Naționale Române din Cluj, iar anul următor, un an benefic, în care va dirija la Cairo una dintre celei mai mari producții ale operei Aida, îi va aduce nominalizarea ca dirijor invitat permanent la Deutsche Oper am Rhein din Düsseldorf.

Ionuț-Emil Mardare este solist-instrumentist al partidei de fagot din cadrul orchestrei simfonice a **Filarmonicii „Paul Constantinescu” Ploiești**. **Ionuț Mardare** s-a născut la Iași și a absolvit Liceul de Artă „Octav Băncilă” din orașul natal. Este licențiat al Universității Naționale de Muzică din București – Facultatea de Interpretare Muzicală, specializarea Fagot, la clasa domnului profesor Miltiade Nenoiu iar în anul 2023 a obținut titlul de Doctor în Muzică cu distincția „summa cum laude” în cadrul aceleiași Universități.

Ionuț Mardare a participat la MasterClass-uri susținute de artiști precum: Franck Leblois (Franța), David Rachor (S.U.A.), Heinz Ridelbauch (Germania), Julie Price (Marea Britanie), Wolfgang Gaag (Germania). A debutat în 2002

la Filarmonica din Giurgiu, iar de-a lungul timpului a fost angajat al Operei Naționale București, Filarmonicii Pitești, Operei din Malmo (Suedia) sau Filarmonicii din Beirut (Liban). A mai activat ca membru al cvintetului de suflători „Fonetic” al Fundației Române pentru Excelență în Muzică, al Orchestrei Române de Tineret și ca solist al Orchestrei Naționale a Radiodifuziunii Române. A colaborat cu Malmo Symfoniorkester, Orchestra Națională din Lille, Esbjerg Ensemble, Filarmonicile din Iași, „George Enescu” București, Pitești, „Ion Dumitrescu” Vâlcea, Opera Națională București, Orchestra Română de Tineret, Orchestra Națională Radio.

A obținut numeroase premii la concursurile de specialitate, printre care: Premiul onorific „Emil Baclea” oferit de Universitatea Națională de Muzică în cadrul examenului de licență (2006), Premiul II și Premiul „V. Munteanu” în cadrul Concursului Național de Fagot de la Iași (2005), Premiul I în cadrul Concursului Național de Muzică de Cameră București (2004), Premiul I la Concursul Național de Fagot din București (2002), Premiul I la Olimpiada Națională București (2001), Premiul I la Concursul Internațional de Interpretare Muzicală Constanța, Premiul I la Concursul Internațional de Interpretare Muzicală Tulcea (2000), Premiul I la Olimpiada Națională de la Arad (1999), Premiul II la Concursul Internațional al Tinerilor Interpreți „Eugen Coca” Chișinău, Premiul II la Olimpiada Națională de la Odorheiu Secuiesc (1998).

Ionuț Mardare a susținut Recitaluri solistice și de Muzică de Cameră la Radiodifuziunea Română București, Ateneul Român București, Palatul Șuțu, **Filarmonica Ploiești**. În calitate de Solist, a concertat alături de: Filarmonica „Mihai Jora” Bacău, Orchestra de Cameră Radio, Lebanese Philharmonic Orchestra, Orchestra Filarmonicii Pitești, Orchestra de Cameră „Unirea” Focșani, Orchestra „Academica” a Conservatorului București, Orchestra Filarmonicii „Moldova” Iași, în Cadrul Programelor UNESCO la „Sala cu Orgă” din Chișinău dar și în cadrul unor proiecte desfășurate la Paris și în Japonia.

„**Lucio Silla**”, **K. 135**, este o operă italiană în trei acte, compusă de **Wolfgang Amadeus Mozart** la vârsta de 16 ani, pe un libret de Giovanni de Gamerra, revizuit de Pietro Metastasio. A avut premiera pe data de 26 decembrie 1772, la „Teatro Regio Ducale” din Milano. Opere cu același titlu au fost compuse și de G. F. Haendel (1713), Leonardo Vinci (1723), Pasquale Anfossi (1774) și Johann Christian Bach (1776).

Opera „**Lucio Silla**” a fost cântată și la Opera din Santa Fe (2005), Opera din Varșovia (2011), The Classical Opera Company din Londra (2012), Gran

Teatre del Liceu din Barcelona (2013), Teatro Real din Madrid (2017).

Povestea îl descrie pe dictatorul roman Lucio Silla, care era îndrăgostit de Giunia, fiica inamicului său, Gaius Marius. Giunia, însă, îl iubea pe senatorul Cecilio, care fusese exilat.

Compusă de **Mozart** în adolescență, Uvertura este una îndrăzneată și robustă și reprezintă un avantaj în repertoriile pentru orchestră de coarde.

Compus în 1977, **Concertul pentru fagot și orchestră** de **Nino Rota** este o lucrare neoclasică jucăușă care pune în valoare versatilitatea instrumentului. Deși **Rota** este celebru la nivel mondial pentru coloanele sonore ale unor filme precum Nașul, acest concert subliniază stilul său „serios”, care rămâne melodic, accesibil și adesea evocator pentru cinematografia italiană.

Concertul este format din trei părți, fiecare explorând o altă „fațetă” a fagotului:

- **I. Toccata:** O parte ritmată și plină de viață, în formă de sonată. Se concentrează pe contrastul dintre articulațiile staccato (scurt) și legato (cursiv), oferind fagotului un rol aproape „ștrengăresc”.
- **II. Recitativo:** O parte mult mai lirică și dramatică, ce imită stilul vocal de operă. Începe cu un pasaj de tip cadență, permițând solistului să demonstreze atât virtuozitate, cât și profunzime emoțională.
- **III. Andantino (Temă și Variațiuni):** Finalul prezintă o melodie atrăgătoare, urmată de șase variațiuni. Acestea iau forma unor dansuri diferite — cum ar fi Vals, Polka sau Sarabandă — încheindu-se cu un test solicitant de dexteritate tehnică.

Ludwig van Beethoven a început să scrie **Simfonia a II-a** la puțin timp după prima audiție a primei sale simfonii, al cărei succes l-a încurajat. Ea a fost cântată în primă audiție la 5 aprilie 1803 în sala Teatrului „An der Wien”. În aceeași perioadă, **Beethoven** compusese Oratoriul „Isus pe muntele măslinilor”, numeroase lucrări de muzică de cameră, mai ales Sonate, cele două Romante pentru vioară și orchestră, Sonate pentru pian etc. Perioada în care acestea au prins viață este una dintre cele mai tragice din viața lui **Beethoven**. După anul 1800, când **Beethoven** se străduia să ducă arta muzicală pe culmi din ce în ce mai înalte, în vremea când începea procesul de inovații, de adânci transformări în structura formelor, în procedeele tehnice componistice, o criză morală intensă se abate asupra lui ca urmare a unei boli necruțătoare, înfiorătoare pentru un muzician; boala îl va duce la surzenie. Tristețea sfâșietoare care îl măcina încă de mai înainte pe compozitor se

oglindește în câteva lucrări din această perioadă, ca de exemplu în îngânduratul Largo din Sonata pentru pian op. 10, nr. 3, în Sonata „Patetica”, în Sonata op. 26, a cărei ultimă parte este intitulată „Marcia funebre sulla morte d’ un eroe”. Concomitent cu lucrările enumerate, sunt compuse și pagini scaldate de lumina tinereții și a speranței, printre care și **Simfonia a II-a**.

Simfonia a II-a poate fi considerată ca apogeul stilului lui Haydn și Mozart, care s-au îngemănat în simfonia scrisă anterior; dar această lucrare are o profunzime emoțională aparte, proprie lui **Beethoven**. Criticul Rochlitz spunea după apariția **Simfoniei a II-a** că este opera unui spirit de foc. **Simfonia a II-a** este mai amplă: introducerea lentă (Adagio molto) are 33 de măsuri, în timp ce în Simfonia I are de 3 ori mai puțin, Allegro-ul inițial este mai dezvoltat; verva lui, dinamismul și fantezia prelucrării tematice, nu numai că egalează simfoniile lui Haydn și Mozart, dar le și întrec. Partea a III-a este înlocuită cu Scherzo.

Introducerea, Adagio molto, începe cu un semnal urmat de o melodie cântată de oboi și armonizată plin, ca un coral. Figura ritmică cu care începe simfonia va reveni în repetate rânduri și în partea I. Este un fel de ciclicitate ritmică. Se aud apoi câteva sunete staccato ale suflătorilor, care scânteiază parcă pentru o clipă ca niște arătări fantastice. Reluând melodia oboiului, vioara I împreună cu celelalte instrumente cu coarde îi dau o mai mare profunzime. Urmează un dialog între corzi și suflătorii de lemn, construit pe un șir firav de note. Concomitent auzim o pedală la violoncele și contrabas. Firul melodic devine mai puternic căpătând o linie ascendentă și deodată, întreaga orchestră izbucnește în fortissimo. Este o anticipare îndepărtată a ultimei simfonii a lui **Beethoven**, Simfonia a IX-a. Urmează violoncelul, viola și apoi viorile care cântă în piano o melodie cursivă, suprapusă peste niște sunete scurte care o împodobesc.

Tema principală a primei părți a Simfoniei – Allegro con brio – e anunțată în piano de către viole și violoncel. Trecerea la tema a II-a este făcută printr-un motiv nou, cântat în fortissimo. Cea de-a doua temă principală este prezentată de suflătorii de lemn și completată de corzi. Această temă are aspectul unui marș de copii. Când gingașă, când căpătând o notă de mândrie care vrea să se impună parcă cu orice preț, această temă accentuează caracterul luminos, surâzător al mișcării.

După câteva alternări de accente care duc la niște acorduri puternice, începe Dezvoltarea. Tema I răsună în tonalitate minoră; energia ei încătușată parcă tinde să se afirme. Repriza e precedată de un ritm de marș și de acorduri ample,

care amintesc de începutul introducerii, ca și de firul sunetelor descendente ce precedase apariția expoziției. Avem de a face cu o Coda amplă, în care apar elemente de dezvoltare motivică bazate pe fragmente din tema inițială. Încheierea mișcării se face după câteva acorduri scurte care amintesc încă o dată figura ritmică cu care se deschisese Simfonia.

Partea a II-a, Larghetto, este una din cele mai ample părți lente ale simfoniilor lui **Beethoven**. Ea începe poetic, cu sonorități mângâietoare, catifelate, de orchestră de cameră. Tema a doua, de o expresivitate cuceritoare, e cântată de viorile prime. Începutul Dezvoltării risipește pentru moment luminozitatea, aducând o undă de tristețe. Tema I apare apoi în minor, îngândurată. Încet, încet, sonoritățile cresc, devin dramatice și ajung la un punct culminant. În scurt timp însă, totul se potolește și reintră în atmosfera poetică și visătoare de la început, umbrită din când în când de ecoul răbufnirilor dramatice.

Partea a III-a, Scherzo – Allegro, spune compozitorul și criticul muzical francez Hector Berlioz, „e plin de aceeași veselie sinceră în fantezia lui capricioasă, pe cât era de liniștit Andantele în fericirea lui”. Este remarcabilă în acest Scherzo măiestria cu care știe **Beethoven** să folosească timbrele instrumentale. Dialogul între instrumente, alternările de intensități, creează pagini de un umor scânteietor. La începutul Trio-ului, instrumentele de suflat intonează parcă un cor liniștit, care se aude ca din depărtări. Vijelia bucuriei apare în curând din nou; prima parte a Scherzo-ului se repetă.

Finalul simfoniei – Allegro molto – este dominat de o energie nestăvilită. Mișcarea începe cu un motiv care năvălește furtunos. El este de o autentică inspirație beethoveniană. Prima parte a temei e parcă o întrebare nervoasă, căreia i se dă un răspuns plin de umor, în piano. După un episod melodic calm în care sonoritățile se amplifică, apare și tema a II-a. Ea contrastează puternic cu prima temă prin nota ei liniștită, feminină. Tema a II-a e îngânată de clarinet, fagot și oboi, în timp ce viorile prime, detașându-se de acompaniamentul pe care-l fac împreună cu celelalte instrumente de coarde, brodează când și când o figură melodică foarte rapidă. Exuberanța acestui final în care **Beethoven**, deși încă tânăr, arată o profundă cunoaștere a tehnicii dezvoltării simfonice, l-a îndreptățit pe Berlioz să-l considere drept un al doilea scherzo în doi (scherzourile fiind scrise de obicei în măsură ternară) al cărui umor aduce lucruri mai fine, mai spirituale. Coda ultimei mișcări este amplă. Ea este aproape la fel de lungă ca unele dezvoltări din simfoniile de Haydn sau Mozart. **Beethoven** introduce aici elementele unei a doua dezvoltări bazată pe tema I a finalului.

**Orchestra Simfonică
a Filarmonicii „Paul Constantinescu”**

Director general:

Vlad Mateescu

Director general artistic:

Georgiana Maria Frîncu

Director onorific și dirijor:

Ilarion Ionescu-Galați

Director artistic onorific și dirijor:

Walter Hilgers

Dirijor onorific:

Ovidiu Bălan

Dirijor:

Radu Postăvaru

Solist concertist:

Gabriel Croitoru

vioară Guarneri „Catedrala” din 1731, a lui George Enescu

Concertmaestri:

Cosmin Stoica

Petru Lupan

Șef orchestră:

Ondin Brezeanu

Secretar muzical:

Cristina Ionescu

Componența Orchestrei Simfonice:

Vioara I:

- Petru Lupan
- Silviu Gherasimescu
- Cosmin Stoica
- Ondin Brezeanu
- Frederic Marin
- Lodrin Marin
- Ana Truță
- Dana Pârgaru
- Dan Gaگیu
- Georgiana Ionescu

Vioara a II-a:

- Lucian Duță
- Diana Ciorici – colaborator
- Stelian Nemțanu
- Iolanda Vasilescu
- Lavinia Zota
- Oana Mareș
- Venera Paraschiv
- Georgiana Caraivan

Violă:

- Georgiana Munteanu
- Theodora Beniașu
- Vasile Călin
- Mihai Gherasimescu
- Bogdan Cristea
- Mihai Todoran – colaborator

Violoncel:

- Florin Găureanu
- Mihaela Mișu
- Pavel Lupan
- Anca Dumitrescu

Contrabas:

- Florentina Ciornei
- Ciprian Matei

Flaut:

- Alina Păpără
- Cristina Rusu

Oboi:

- Daniel Guți
- Mihai Lupoai

Clarinet:

- Daniel Radu
- Bogdan Vasile

Fagot:

- Iulian Nițică
- Maria Chifu

Corn:

- Constantin Istrate
- Cristian Pârgaru
- Radu Andrei
- Dragoș Horoba

Trompetă:

- Vlad Ungureanu – colaborator
- Sorrel Chiriac

Percuție:

- Grigore Băleanu
- Teodora Banu-Nistoroiu

Pian:

- Cristina Ionescu

Celestă:

- Cristian Duca – colaborator

„Virtual Concert Hall” este un studio video pe care **Filarmonica „Paul Constantinescu” din Ploiești** l-a înființat pentru a îmbunătăți accesul la cultură, pentru a-și promova formațiile (orchestra simfonică, orchestra de folclor, cor mixt, trio de jazz, cvartet de coarde), pentru a consolida antreprenoriatul cultural și a dezvolta publicul, într-un mediu în continuă schimbare și ca formă de redare a produsului cultural-artistic cât și de percepere și utilizare a acestuia. Astfel, spectatorii pot urmări la cerere toate evenimentele organizate de către filarmonica ploieșteană live, sau accesând arhiva electronică, de pe orice device: telefon mobil, laptop, ecran TV, oriunde s-ar afla, cu ajutorul unor aplicații special concepute pentru confortul utilizatorilor, ce se vor îmbunătăți periodic și în funcție de feedback-ul acestora.

Prin intermediul platformei **„Virtual Concert Hall”** punem la dispoziția publicului mai multe categorii de producții și servicii culturale, ce vor putea fi urmărite în toată lumea: concerte simfonice, concerte de folclor, recitaluri, concerte și festivaluri de jazz, din sfera educativă (concerte-lecție, workshop-uri, masterclass-uri, conferințe), documentare și producții artistice care au la bază istoria culturală a minorităților și grupurilor sociale, etnice și culturale, vizând creșterea conștientizării publice cu privire la diversitatea culturală, producții cultural-artistice cu abordări interdisciplinare, magazin virtual.

Proiectul are mari posibilități de extindere ca arie culturală, de dezvoltare continuă și aduce nenumărate beneficii atât publicului cât și inițiatorilor, participanților activi la proiect. Astfel, putem enumera beneficiile implicite în urma implementării proiectului, beneficii aduse inițiatorilor, care vor sta la baza unei dezvoltări ulterioare, în baza abilităților dobândite și îmbunătățite pe toată perioada desfășurării acestuia: producțiile cultural-artistice vor viza dezvoltarea și actualizarea competențelor și abilităților artiștilor/profesiioniștilor implicați în proiect, astfel încât produsul obținut în urma digitalizării să fie creat într-un timp cât mai scurt, iar înregistrările și producțiile live să aibă o cât mai bună calitate audio-video, bazată pe o disciplină ce nu va permite erori substanțiale de desfășurare sau imprimare; instituția va încheia parteneriate ce vizează mobilitatea artiștilor și profesioniștilor, fie că este vorba despre parteneriatele cu minorități, unde producțiile vor pune în valoare specificul fiecărei culturi implicate (muzică, dansuri, obiceiuri/tradiții, port popular, bucate etc.) dar și rezultatul conviețuirii acestora, de unde va reieși versatilitatea artiștilor filarmonicii ploieștene care pot imprima muzică pentru filme, reclame etc. Filarmonica ploieșteană organizează constant activități de instruire formală și non-formală, mentorat, job shadowing etc., susținute de profesioniști, ce vizează dezvoltarea profesională a echipei de proiect, dar care vor fi deschise prin intermediul platformei **„Virtual Concert Hall”** și altor doritori de instruire în acest sens. Pe parcursul desfășurării acestui proiect, filarmonica ploieșteană va câștiga o echipă de profesioniști capabili să dezvolte continuu produsul **„Virtual Concert Hall”**, implementând astfel un model inovator de afacere în domeniul cultural, care contribuie la dezvoltarea locală a comunității și poate fi scos pe piață cu succes.

Filarmonica „Paul Constantinescu” dispune de un studio de înregistrări cu aparatură de ultimă generație, ce asigură captarea fidelă, cât mai aproape de ceea ce se întâmplă și se poate auzi în sala de spectacole/spațiul amenajat pentru concerte și spectacole, care, împreună cu camere de filmat 4K și procesul de utilizare a unui fundal monocrom, „ecran verde” (chroma, pentru efecte speciale și decoruri), pot genera o gamă variată de evenimente cu muzică de orice gen, spectacole de teatru, de balet, organizate de filarmonică, în parteneriat, sau de către alți producători/organizatori. Studio-ul cu chroma poate fi folosit chiar și în producția de film sau emisiuni TV.

Filarmonica ploieșteană este singura instituție din România care a scos pe piață un DVD, în totalitate producție proprie, un produs ce se ridică la standardele tehnice internaționale și relevă calitatea echipamentelor, a echipei implicate și experiența pe care aceasta o are în domeniu.

Prin înființarea **„Virtual Concert Hall”**, **Filarmonica „Paul Constantinescu”** oferă accesul la educație și cultură în întreaga lume, își diversifică aria de activitate, restricționată și din cauza lipsei de spațiu fizic din sala de concerte de care dispune, dezvoltă și crește numărul relațiilor cu parteneri, dezvoltă publicul foarte mult, implementând un proiect durabil și de viitor, ce va aduce, pe lângă celelalte multiple beneficii, creștere economică substanțială.

<https://virtualconcerthall.ro>

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

**cvartetul
chronos**

**filarmonica
ploiești**

**corul
filarmonicii**

**studio
filarmonica**

**flacăra
prahovei**

**ploiești
big band
JAZZ SOCIETY**

**ploiești
jazz trio**

**brass
ensemble**

**filarmonica
ploiești**

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

BILETELE FIZICE PENTRU ACCES ÎN SALĂ SE GĂSESC LA **CASA DE BILETE A FILARMONICII**
ȘI ONLINE PE **FILARMONICAPLOIESTI.RO** SAU PE **ENTERTIX.RO**.
CONCERTUL VA FI TRANSMIS LIVE ONLINE PE PLATFORMA **VIRTUALCONCERTHALL.RO**.
BILETE FIZICE: ADULT 50 LEI, PENSIONAR 30 LEI, ELEV/STUDENT 20 LEI.
TRANSMISIE LIVE: PREȚ BILET VIRTUAL 15 LEI.

DIRECTOR GENERAL: **VLAD MATEESCU**
DIRECTOR ARTISTIC: **GEORGIANA FRÎNCU**
DESIGN GRAFIC: **IULIAN BLIDARU**

ACTEMIUM

